

onze School- van groote e" werd be- in met welk ames-Comité den arbeid zonderen zin el en al een in door den ze ook een schoolbedrijf. denken wij is, die even- laat in het rk niet min- ik vergeten beid, welken e der School ken hij een de rector op in de gele- liana in het te wensen 5- vele plichten gen van zijn i benoemden raat steeds r en zoolang n die schoon- mij een oorde- leden, nadat verda heb t weinig. Ik U met vreug- a overnemen. aar stil, wij rkeken, dat te is. Is het gemeenschap s een sterke : de bede dat gemaakt tot haar arbeid n de gehoor- het rectoraat C. V.

AL LEVEN

olgen: „Maar te gekroond." ben als rent- let gezien en zijn, geldt t woord van roeten gezet". in 1 Cor. 15 gen Zijn voe- ert weer ten btsdienst zui- nog dagelijks lods te onder- zullen onder- onderworpen worpen heeft, 15:28). Hij, de Gods voor leidsman hun- kt zijnde door i bestaan vele t Hij, die hel- llen uit één; ers te noemen ok het bij de n den mensch ge uitoefening weer vrij door loop van God. sterschap zijn ieder mensch ize aandacht. ebetrouwd en hen tegenover ening en ver- is reeds rent- hem in gaven t, zooals reeds als zijn schep-enaar is gelijk t God aan een zeel of weinig, eer.

it weer leeren, ds moeten be- ij ook het on- t, waarbij voor sterschap v a n scht, opdat hij ntmeester zijn. en in het num-

mer van 3 April 1948 van 't dagblad „Trouw" geschre- ven werd door dr F. L. van Muiswinkel, thans hoog- leeraar aan de Vrije Universiteit, onder den titel: „Is medezeggenschap een hersenschim?" Wij lezen daar: „Wanneer het waar is, dat het uitoefenen van het rentmeesterschap de volle ontplooiing brengt van den arbeidenden mensch, dan geldt zulks niet alleen voor den ondernemer maar dan mag ook de arbeider vragen om een deel van dat rentmeesterschap". (Spatieering van mij, G.) Dit beteekent dus, dat wanneer die arbeider geen deel zou krijgen aan dat rentmeesterschap van den onderne- mer, hij geen rentmeester zou zijn, niet tot zijn volle ontplooiing zou kunnen komen als arbeidende mensch. Doch zoo denkende en sprekende gaat men geheel voorbij aan het feit, dat die arbeider zelf, gelijk ieder mensch die geboren wordt, rentmeester is en zijn eigen aandeel aan dat rentmeesterschap van God ontvangen heeft. Het is dan ook wel merkwaardig te moeten con- stateeren, dat zij, die er zoo om roepen, dat men toch die waarde van den mensch en dat „menschelijke in den mensch" in rekening zal brengen, zelf in dit stuk zoo zeer te kort schieten, dit althans zelf zoo gebrek- kig doen, dat zij niet meer zien, dat juist daarin, dat God aan een elk aan deze taak van dat rentmeester- schap zijn deel, zijn eigen voor hem bestem- de aandeel heeft gegeven, Gods heerlijkheid in de groote variatie van taakstellingen in den opzet daarvan „Babylonisch" noemen, omdat het geen blijk geeft rekening te houden met dit feit, dat ieder mensch krachtens de Scheppingsopdracht, dus ook de arbeider in de onderneming, rentmeester Gods IS, de arbeider als arbeider, de ondernemer als ondernemer. Die rentmeester moet zich evenwel bij zijn eigen taak en opdracht houden in gehoorzaamheid aan God, Die het al beschikt, en moet niet gaan streven om daarboven uit te gaan, want dat is in wezen een stre- ven om een toren te bouwen, welks opperste tot in den hemel reikt. Wij willen dan ook niets weten van een arbeider die komt vragen hem een deel te geven van het rentmeesterschap van den onderne- mer, waarvoor de schrijver blijkens de geciteerde woorden het pleit voert. Dat is revolutie in Gods schepping. Ieder mensch heeft als rentmeester Gods zijn eigen opdracht en verantwoordelijkheid, is ten volle rentmeester over hetgeen God hem toebetrouwd. Om rentmeester te kunnen zijn, is het dan ook in het geheel niet noodig, dat hij als arbeider in loondienst b.v. deel krijgt aan het rentmeesterschap van den onder- nemer. Wij werpen dan ook deze gedachte van dat gedeelte rentmeesterschap verre van ons, omdat het in feite is inbreuk maken op Gods or- deningen voor het leven, waardoor niet alleen de be- voegdheid, maar ook de verantwoordelijkheid tegen- over God als Opdrachtgever en Eigenaar en ook te- genover de medemenschen, dubieus en onzeker gaan worden en onvast van begrenzing. P. GROEN.

ZENDING EN EVANGELISATIE

Een niet geplaatst artikel: China, Mott, etc. (II)

Sedert 1922 is Dr Eddy herhaalde malen in Sovjet- Rusland geweest, alwaar hij in 1926 (in Moskou) bijzonder welkom geheeten werd, toen hij verscheen als Hoofd van een Groep „pink" (het neusje van den zaai) Y.M.C.A.- medewerkers en anderen. Eerst kort geleden (in 1931) trok hij zich terug uit het Verband der Y.M.C.A. (De Heer van Beusekom vergist zich dus als hij Dr Eddy aan zijn lezers voorstelt als een Amerikaansche Y.M.C.A.-secre- taris van bijzondere gaven en groote zeggingskracht). Bij die gelegenheid vernam men dat Sherwood Eddy, die de Y.M.C.A. gebruikte als kleed voor zijn pacifistische, socialistische, internationalistische, pro-Sovjet-bedrijv- heit, ten slotte dat kleed heeft afgeworpen en verschenen is in zijn waar of bijna waar karakter. Veel werd nadien geschreven, dat licht verspreidt over Dr Eddy's tegenwoordige religieuze en andere gezichts- punten, en ik kan de verzoeking niet bedwingen er het een en ander uit te voorschijn te halen, verzameld uit diverse tijdschriften en couranten:

„Te lang is de Bijbel beschouwd geworden als een handboek voor wettelijke voorschriften, wetenschap enz., en de Christenen hebben een duren prijs moeten betalen voor hun poging om hem als zoodanig te behouden" ver- klaarde Sherwood Eddyaan drie duizend studenten en andere toehoorders, in dekerk tegenwoordig. „Er heeft een samenzwering tot stilzwijgendheid be- staan" verklaarde hij. „Indien ge tracht dat boek voor alle gevallen pasklaar te maken, dan is de wereld reeds gericht. Ik wil niet, dat duizenden jongelieden hun ge- loof verliezen door van hen te verlangen dat zij een of

ander verouderd dogma zullen aannemen, dat aan dat boek ontleend is..... Zulke betwistbare dingen als de „Geboorte uit een maagd", „bloedverzoening", „opstan- ding des vleesches" kunnen wel ontbeerd worden; men kan ze persoonlijk gelooven of in twijfel trekken; het maakt geen verschil".

„Sherwood Eddy is thans één der meest te vreezen persoonlijkheden. Zijn welbekende vrijzinnigheid op re- ligieus standpunt, te beschouwen als ontrouw aan het Bijbelsche Geloof, en zijn voorspraak van het Commu- nisme in Rusland maken hem een geschikt bondgenoot van de anarchistische misdadigers in Californië, tegen wie het vonnis gewezen werd, dat hun duivelsche toe- leg verdiende".

„Op 27 Februari 1927 hield Dr Sherwood Eddy een lezing in den Erlanger Schouwburg te Chicago, in Illi- nois, waarin hij zijn theorieën over Rusland uitstippelde. Hij gaf toe, dat in dat land — en hij vond zulks natuur- lijk — vrijheid volslagen zoek is en atheïsme er voort- woekert, maar in hun stelsel waren zóóveel goede din- gen, dat de slechte er geheel door overschaduwd werden. Hij wees o.a. op het systeem van gemeenschapsdienst en niet voor eigen belang te werken, zoodat niemand daarginds zijn evenmenschen kan exploiteeren, en waar geen kleurlingen bestaan, want alle rassen zijn er gelijk".

„Naar aanleiding van verdere uiteenzettingen omtrent zijn sympathieën voor Sovjet-Rusland, o.a. bij gelegen- heid eener receptie ten huize van Mevr. Olga Kameneva, Directrice van het Bureau voor Culturele Doelinden, te Moskou, alwaar hij de verklaring aflegde, dat haar land werkelijk het enige was, waarin de mensch niet werd uitgebuit en ook het enige land, dat werkelijk opkwam voor vrijheid en gerechtigheid in China, zond

PSALM 22 : 23-32

(vertaling N.B.G.).

Gij antwoordt mij en 'k zing nu tot Uw eer.
Gij, die God vrees, buigt met ontzag U neer.
Ik loof in 't midden der gemeent', o HEER,
Uw Naam mijn broed'ren.
Verheerlijkt Hem, gij Jakobs nageslachten,
die de ellendige niet wil verachten,
want Hij verborg niet voor wie Hem gedachten
zijn aangezicht.

'k Mag door Uw gunst in Uw gemeente staan,
de velen, die U vreezen hooren 't aan
hoe 'k de geloften, die ik heb gedaan
U zal betalen.

Hoe zal verzadigd U de ootmoed eeren,
het eind der aard' zal zich tot U bekeeren,
elk volk zich buigen voor den Naam des
uw hart lev' op. [HEEREN,

Het Koninkrijk is onzen God en HEER,
al wie in 't stof eens daalt, knielt voor Hem
de volken en hun eed'len geven eer [neer,
dien grooten Heerscher.
Het nakroost dient Hem en vertelt zijn krachten
en zijn gerechtigheid aan komende geslachten,
aan volk'ren, die nog hun geboorte wachten,
daar Hij het deed.

A. v. B.

William Francis, President van de Chicago Y.M.C.A. een protest aan Adrian Lyon, Voorzitter van het Algemeen Bestuur, en aan Fred W. Ramsey te Cleveland, Presi- dent van den Nationalen Raad, met den eisch tot ver- werping der stellingen van Eddy, erbij voegend dat de Chicago-branch elke connectie met hem verbrak".

„Op 18 Februari 1931 sprak Eddy in de Depau-Univer- siteit bij gelegenheid van een gastmaal, hem door de Faculteit aangeboden. Na afloop daarvan sprak hij in de Kapel de studenten toe. Hij begon met zichzelf een out-and-out-socialist te verklaren, waarna hij het denk- beeld ontwierp van het stichten eener derde partij. Hij verkondigde als zijn geloofsbelijdenis daarvoor zijn voor- nemen te weigeren ooit de wapens op te vatten, al moest hij er ook de gevangenis voor in. Verder gaf hij een vol- ledig programma voor seksuele opvoeding en een ver- klaring van verschillende methodes om den aanwas van het kindertal te beperken, benevens een herziene be- schouwing over den godsdienst, gebaseerd op sociale rechtvaardigheid. Hij bood een aantal zijn werken over seksuele vraagstukken voor den halven prijs aan de studenten ten verkoop aan en mocht zich in een flinken afzet verheugen".

„Bij het gastmaal, hem aangeboden op 27 Januari 1931 bij gelegenheid van zijn ontslagname bij de Y.M.C.A. in het Commodore-hotel te New York maakte hij bekend zich aangesloten te hebben bij de Socialistische Partij..... De New York-Times van 28 Januari 1931 berichtte om- trent dit feestmaal, dat Y.M.C.A.-bestuursleden en ver- scheids op den voorgrond tredende personen uit de zakenwereld eenigszins onangenaam verrast waren bij het vernemen van Dr Eddy's voornemen om zich te storten in den strijd voor economische en politieke her- vorming, erkenning van Sovjet-Rusland, pacifisme, ge- boortebepijking en het inblazen van nieuw leven in den godsdienst".

„In de uitgave van 26 Juli van de „Christian Century" verscheen een artikel van de hand van Dr Eddy, waarin hij uitleg doet van zijn bekeering tot het liberalisme en den nadruk legt op ons „Imperialisme", betoogend dat sexueel-morale wetten van menscheijken oorsprong een onding zijn en dat de Jeugd aan eigen seksuele begeer- ten ongebreideld moet kunnen voldoen. Hij wil de Ame-

rikaansche Moeder bevrijden van de heidensche en ver- ouderde manier van gezinsvorming".

Wat derhalve Dr Sherwood Eddy eenige tientallen jaren geleden moge geweest zijn, thans, dat is duidelijk genoeg, is hij uitgesproken modernist, voorstander van beperking van 't kindertal, lid der Socialistische Partij en een Sovjet- vriend. Dit behoort duidelijk verstaan te worden wegens den ernst van den toestand, die daaruit voortvloeit. Hierin feil gaan is onmogelijk, daartoe zijn de feiten te wel ge- fundeerd en onloochenbaar. Zij, in zendingakringen, die hun oogen wijd open houden, en niet in de allerlaatste plaats de verantwoordelijke leiders der Y.M.C.A. en van den Nationalen Christen-Raad, weten er alles van en kennen den man, zijn gezichtspunten en bedoelingen beter dan wie ook.

En toch, in weerwil van dit alles, was het het Nationaal Comité der Y.M.C.A., wier tegenwoordige Algemeene Se- cretaris is Dr David Yü, dat hem tot het houden eener campagne uitnodigde, en was het de Nationale Christen- Raad, die van ganscher harte medewerking verieende. Het waren ook plaatselijke kerken, die haar deuren voor hem openden, het waren zendingen van vreemden landaard, die hem hun spreekgestoelte aanboden en het waren zen- dingsinrichtingen, die haar studenten onder zijn invloed brachten. Dit werd gedaan met volle kennis van zaken, nauwkeurig en met overleg.

Bij de opening der Campagne nam de „Chinese Recorder", een voornaam zendingstijdschrift, uitgegeven door Dr Frank Rawlinson, het navolgende in zijn kolommen op: „Wij heeten den vurigen profeet van EEN NIEUWEN DAG welkom". Het bulletin van den Nationalen Christen- Raad, in welken Raad Dr C. Lobenstine en Dr Cheng Ching Yi een voornaam plaats innemen, kondigde zijn meetings aan als een EVANGELISATIE-CAMPAGNE. En toen de campagne in volen gang was, was het wederom hetzelfde officiële orgaan van den Nationalen Christen-Raad, dat hem in een hoofdartikel in de volgende bewoordingen be- wierookte: „Dr G. Sherwood Eddy — evangelist, schrijver, wereldreiziger en gedurende dertig inspannende jaren pro- feet en vertrouwd leider der Jeugd van vele naties — is thans aan zijn achtste bezoek aan China toegekomen". Met zichtbare genoegdoening vermeldde het Bulletin ver- der dat zes van Dr Eddy's boeken (waaronder „De uit- daging van Rusland" en „Sexualiteit en Jeugd") in het Chineesch vertaald geworden waren, gepubliceerd door de Y.M.C.A.-Pers en ver onder den kostprijs verkocht. Tot twaalf duizend deelen toe werden op één dag verkocht".

In hetzelfde bericht werd tevens vermeld dat een deel der gift van tien duizend goud-dollars — wederom voor dit fiscale jaar door „onzen goeden vriend Dr J. R. Mott" toegekend aan den Nationalen Christen-Raad ter verster- king van het Leiderschap der vijf jaren-beweging — in deze Eddy-Campagne verbruikt werd.

Onverantwoordelijk zou het zijn de oogen te sluiten voor dezen onheilvollen toestand en het is evenmin in het wel- begrepen belang der zaak van Christus om feiten als de bovenvermelde weg te doezelen. Ongetwijfeld is het meeren- deel der zendingen bedrukt en bedroefd over dezen staat van zaken en ongerust over de toekomst der Chineseche Kerk, hetgeen wel een hoopgevend teken is, maar niet genoeg op zichzelf. Bloot medelijden met deze duizend- tallen jonge mannen en vrouwen, die, door een oproep met valschen Christelijken schijn daartoe bewogen, de kana loopen om, als God het niet verhoedt, slachtoffer te worden van dit onverantwoordelijk leiderschap, treft geen doel wanneer er niet iets meer gedaan wordt. Het feit blijft en 't moet vierkant onder de oogen durven gezien te worden, dat een aan schuld grenzende verantwoordelijk- heid op de schouders drukt van hen, die deze campagne hebben mogelijk gemaakt en gefinancierd dan wel lijdelijk toezagen.

RECHTSTREEKS VERANTWOORDELIJK zijn in de eerste plaats het Nationaal Comité der Y.M.C.A. en de Leiders van den Nationalen Christen-Raad van China, maar EVENZEER die kerken en inrichtingen, die Dr Eddy tot zijn optreden uitnodigden. Geen woorden zijn streng genoeg om de houding dezer misleide Leiders af te keuren en hartelijke instemming kan betuigd worden met hetgeen de uitgever van „The Biblical Recorder" zegt, die, aanhalende 's Konings Zaak, zegt: „Laten wij God bidden om Dr Eddy en zijn aanhangers te berispen, hen berouw- vol op de knieën te brengen, of anders hen te verhinderen in het voortzetten van hun ziele-vernielend werk".

Maar INDIRECT zijn ook verantwoordelijk de particu- liere Zendingsgenootschappen in het Moederland, en zij die uit eigen beweging steun verleenen voor de zending en daardoor de handelwijze van den Nationalen Christen-Raad en daaraan verwante Organisaties mogelijk maken. Meer dan ooit is het daarom noodzakelijk dat getrouwe belijders van het Evangelie, in welk deel der wereld zij zich ook bevinden, geen giften verstrekken voor de Zending zoolang zij niet bevredigend worden ingelicht over de wijze, waarop hun gaven op Zending- en Evangelisatie- arbeidsveld worden aangewend.

TEN SLOTTE dragen de Zendingsgenootschappen en Kerken op het Arbeldsveld, die zich bij den Nationalen Christen-Raad hebben aangesloten, eveneens schuld, aan- gezien zij zich niet kunnen vrijspreeken van verantwoor- delijkheid voor daden van een Raad, waarvan zij officieel lid zijn.

Dit neemt intusschen niet weg, dat men oog kan hebben voor den moeilijken toestand der loyale leden van de Pres- byteriaansche, Methodistische, Baptistische en andere Zending- gen, die onder „force majeure" of uit andere oorzaak, aan hun kenvermogen ontsnappend, binnen den kring van deze onder modernistische controle staande lichamen getrokken werden. Maar daarmee vinden wij toch nog geen goede verklaring waarom Zendingsgenootschappen, zooals b.v. de „Baseler Mission" — die zóóveel loyale ondersteuners en medehelpers vindt in Zwitserland en Duitschland — het er op wagen haar goeden naam in het Moederland en in den Vreemde te verspelen door officieel mede te werken met den Nationalen Christen-Raad. Hadden die Missies, telkens zich geplaatst vindend in acheve positie, enkele jaren geleden de leiding gevolgd van sterke en kracht ontwikkelende evangelische lichamen en de vereeniging met den Nationalen Christen-Raad van de hand gewezen, of hadden zij denzelfden stap gedaan als de China Inland Mission en haar medewerkende genootschappen (Lieben- zell Mission enz.), die zich in 1923 eens voor al terug-